

Chinese karakters schrijven

Dr. Wendy Abraham
& Jing Li

voor
dummies[®]

Inhoudsopgave

INTRODUCTIE	1
Over dit boek	1
Veronderstelling	2
Iconen in dit boek	2
Wat nu?	2
HOOFDSTUK 1: Kennismaking met het Chinese schrift	3
De complexiteit van het geschreven Chinees	3
De onderlinge verbinding in China door het Chinese schrift	4
Wat? Geen alfabet?	5
Welke kant gaan ze op? De schrijfrichting van de karakters	5
De hervorming van de Chinese taal	6
Traditionele versus vereenvoudigde karakters	7
Wil je Chinees leren schrijven?	8
Strategieën om het Chinese schrift te leren	8
Doelen stellen	9
Oefenen en herhalen	9
Ontwaak je innerlijke karakterfluisteraar	10
Creatieve visualisatie	10
HOOFDSTUK 2: De opbouw van de Chinese karakters	11
Simpel versus samengesteld	11
Zes soorten karakters	12
Pictogrammen	13
Simpel ideogrammen	14
Samengestelde ideogrammen	14
Fonetische samenstellingen	14
Wederzijds verklarende karakters	15
Fonetische leenkarakters	15
Wat een radicaal idee!	15
Wat is er zo speciaal aan radicalen?	16
Het gebruik van een Chinees woordenboek... zonder een alfabet	16
De penseelstreken	17
Verschillende streken	18
De volgorde van de penseelstreken	19
HOOFDSTUK 3: Bereid je voor op het prachtige schrift	21
Toen en nu: een korte geschiedenis van het Chinese schrift	22
Botten	22
Van tekens tot een kwast en inkt	22
Bronzen materialen	23
De verspreiding van kwasten en inkt	23
De uitvinding van boekdrukkunst en tekstverwerking	23
De evolutie van het Chinese schrift	24
Orakelbottenschrift	24
Bronzen schrift	25
Zegelschrift	25

Klerkenschrift	26
Lopend schrift	26
Grasschrift	26
Modelschrift	27
Schatten uit de Chinese kalligrafie	27
Kalligrafieborstel	28
Inkt	29
Rijstpapier	29
Inktsteen	29
Schrijfgerei en technieken voor de moderne kalligraaf (of schrijver)	30
HOOFDSTUK 4: 100 Chinese karakters	33
BIJLAGE A: CHINESE RADICALEN	83
BIJLAGE B: SAMENGESTELDE WOORDEN OM TE OEFENEN	91
BIJLAGE C: ZINNETJES OM TE OEFENEN	101
BIJLAGE D: EXTRA RUIMTE OM TE OEFENEN	113

- » maak je kennis met de complexiteit van het geschreven Chinees;
- » komt het verschil tussen traditionele en vereenvoudigde letters aan bod;
- » wordt je enthousiasme aangewakkerd en leer je strategieën toepassen die je helpen schrijven in het Chinees.

Hoofdstuk **1**

Kennismaking met het Chinese schrift

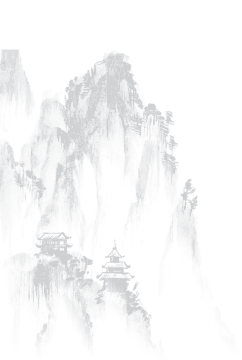
Je kunt veel zeggen over het Chinese schrift, maar makkelijk is het zeker niet. Het is uniek, prachtig en opmerkelijk door de complexiteit. Maar hoe ga nou aan de slag met een taal waarvan er niet eens een alfabet bestaat? En hoe moet je weten welke kant je op moet schrijven of lezen als de karakters van links naar rechts, rechts naar links en van beneden naar boven of andersom kunnen gaan?

In dit hoofdstuk geef ik een antwoord op al deze eeuwenoude vragen en meer. Bovendien geef ik je tips over hoe je de eerste 100 karakters van een taal die er duizenden heeft, kunt opschrijven en onthouden.

De complexiteit van het geschreven Chinees

Chinees is de moedertaal van de oudste beschaving op aarde en de meest gesproken taal ter wereld. Bovendien is het ook een van de ingewikkeldste geschreven talen in de wereld met een woordenboek waarin zo'n 50.000 karakters staan en waarvan er 28.000 verouderd zijn.

Misschien vraag je je wel af waarom verouderde woorden in zo'n woordenboek blijven staan. Nou, om dezelfde reden dat wij ze in een Nederlands woordenboek laten staan. De woorden worden misschien niet meer regelmatig gebruikt, maar ze bestaan nog wel. Heb je je nog nooit als een doerak gedragen? Wat? Ben je nog nooit gemeen geweest? Want dat is wat 'doerak' betekende in de 19e eeuw. Ook al gebruiken we dat woord niet echt meer, het kan nog steeds teruggevonden worden in elk waardig woordenboek. Dat soort woorden zul je ook vinden in Chinese woordenboeken. Dit karakter 栗 (uitgesproken als lie) betekende 'kastanje', 'trillend' of 'bang'. Dat karakter met die betekenissen zijn nu verouderd, maar er is een penseelstreek aan toegevoegd, waardoor het karakter 傑 is ontstaan met een nieuwe betekenis: voorouderlijke gedenkplaat, een stenen plaat of een stuk hout gebruikt door Chinezen om hun voorouders te eren.

Om een Chinese krant zonder enige moeite te lezen, zul je ongeveer 3000 tot 4000 karakters moeten kennen. Een opgeleid iemand kent zo'n 4000 tot 6000 karakters en 40.000 tot 60.000 woorden, waarvan er elk bestaat uit één, twee of drie karakters. Als je maar 500 karakters kent, kun je ongeveer 75 procent van alle Chinese woorden herkennen. Als je 1000 karakters kent, kun je zo'n 90 procent van een krant lezen.

Oorspronkelijk hadden alleen de rijkste gezinnen de tijd en het geld om hun zoons een geschreven taal te leren die zo complex was dat het jaren kostte om de taal onder de knie te krijgen. Eeuwenlang kunnen gezinnen in China al nauwelijks rondkomen. Hongersnood en schaarste waren serieuze problemen met het gevolg dat er niet veel geletterde mensen waren in het oude China.

Chinese karakters zijn prachtig en in één oogopslag betekenisvol, maar door het benodigde aantal karakters om alleen al een beginnend niveau van geletterdheid te bereiken, vonden veel mensen ze alleen maar onpraktisch en voorspelden ze dat het schrift snel vervangen zou worden door een efficiënter alfabet. Zo ontstond Pinyin (een vorm van transcriptie waarbij Latijnse letters worden gebruikt om de uitspraak van Chinese woorden weer te geven) en de hervorming van de taal.

De onderlinge verbinding in China door het Chinese schrift

Duizenden jaren lang is het Chinees onderverdeeld in honderden regionale dialecten, waarvan de meeste voor elkaar onbegrijpelijk zijn. Door de eeuwen heen, dynastie na dynastie, koninkrijk na koninkrijk, was er één ding dat het Chinese volk onderling verbond. Namelijk het Chinese schrift.

Zelfs vandaag de dag als er twee Chinese mensen naast elkaar zouden zitten in de trein, waarvan er een uit Beijing komt en Mandarijns spreekt en de ander uit het zuiden komt en Kantonees spreekt, zouden ze elkaar niet kunnen verstaan als ze voor de ander een krant voorlezen. Als ze echter naar dezelfde karakters keken en stilletjes lazen, dan zouden ze allebei begrijpen wat er staat. Het is voor hen gemakkelijker om elkaar te schrijven dan om echt hardop een gesprek te voeren.

Het is zelfs zo dat je in gesproken Chinees, door de vele tonen, nog meer mogelijkheden hebt om een betekenis aan een woord te geven, inclusief woorden die niet alleen op dezelfde manier worden uitgesproken, maar ook met dezelfde intonatie. Pas als je naar het geschreven woord kijkt, zie je welke betekenis de schrijver ermee bedoelt, als dat niet al duidelijk was door de context.

BELANGRIJK

In China wordt er niet alleen de twee dialecten gesproken die wij associëren met de gesproken taal: Mandarijns en Kantonees. Er bestaan honderden dialecten, waarvan elk afkomstig is uit een provincie, stad of dorp in het land, maar Mandarijns is het officiële dialect dat studenten op elke school leren.

TECHNISCHE
INFO

Deze onderlinge verbinding in het land door middel van het geschreven woord is ontstaan tijdens de Qin-dynastie (uitgesproken als tsjin). Tijdens deze dynastie liet de tiran en keizer Shi Huangdi de beroemde terracotta krijgers maken om hem te vergezellen en beschermen in het hiernamaals. Hij heeft een heleboel zaken genormaliseerd tijdens zijn korte heerschappij om zijn regiment in stand te houden. Een daarvan was het Chinese schrijfsysteem. Als hij dan een nieuw besluit uitvaardigde, kon iedereen hem lezen.

Wat? Geen alfabet?

De meeste talen in de wereld zijn alfabetisch geschreven, waarbij elke letter een geluid voorstelt in plaats van een betekenis. Het Chinese schrift is een logografisch schrift. Elk karakter stelt dus een heel woord of een samengesteld woord voor, waardoor er dus duizenden karakters nodig zijn. Het woord **diànnǎo** 电脑 (uitgesproken als djèn-nauw) is bijvoorbeeld opgebouwd uit **diàn**, wat 'elektrisch' betekent, en **nǎo**, wat 'brein' betekent. Voeg de twee karakters samen en je krijgt 'elektronisch brein', iets wat ook wel bekendstaat als een computer. Dit is dan misschien fascinerend en briljant, maar het is nou eenmaal zo dat er geen alfabet bestaat in het Chinees. Dus de enige manier om de karakters te leren is door te studeren, studeren en te studeren. Stroop je mouwen op, maak er tijd voor vrij en probeer elk karakter te onthouden.

Het lijkt af en toe misschien een onmogelijke taak om de Chinese karakters te leren. Als je dit boek stap voor stap volgt en de radicalen en andere componenten van de karakters leert kennen, wordt de studie binnen no time een stuk gemakkelijker.

Welke kant gaan ze op? De schrijfrichting van de karakters

Aangezien elk karakter in het Chinees een woord is of onderdeel van een woord (twee karakters die een ander woord vormen als ze gecombineerd worden), kunnen de karakters in bijna elke richting geschreven en gelezen worden. Van rechts naar links, links naar rechts of van boven naar beneden. Elke richting behalve diagonaal.

Als je naar een Chinese film gaat, zie je misschien wel meerdere ondertitelingen op het scherm: in het Engels van links naar rechts, in het Chinees ook van links naar rechts en plotseling nog eentje in het Chinees van rechts naar links. De kans bestaat dat je scheel gaat kijken als je alle ondertitelingen probeert te volgen, maar al snel raak je eraan gewend. Bovendien is het ook nog mogelijk dat je een extra regel met ondertiteling ziet, verticaal geschreven en geprojecteerd op de muur, zodat je ogen net als pingpongballetjes aanvoelen. Dat kan net even te veel van het goede zijn.

TECHNISCHE
INFO

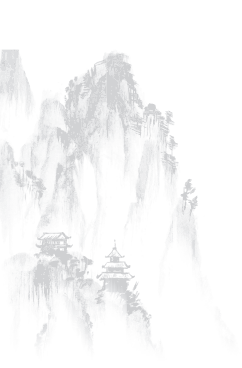
Rechts naar links en links naar rechts zijn veel voorkomende schrijfrichtingen, maar misschien vraag je je wel af waarom er van boven naar beneden geschreven wordt. Rond de 8e eeuw v.Chr. voordat papier werd uitgevonden (door de Chinezen tenminste), werd Chinees oorspronkelijk geschreven op stroken bamboe, waardoor het nodig was om verticaal te schrijven in dezelfde richting van de bamboestrook.

Je kunt zelfs de rol die bamboe hierin speelde, terugvinden in het karakter voor het woord 'volume' (als in 'boekdeel'): 册 (冊) cè (tsuh). Dit vereenvoudigde karakter ziet eruit als twee bamboestroken die aan elkaar zijn vastgemaakt door middel van een stuk touw, terwijl het traditionele karakter (die tussen haakjes staat) eruitziet als meerdere bamboestroken die bij elkaar worden gehouden door een stuk touw.

Kijk eens of je kunt zien wat het volgende taoïstische gezegde betekent. Het maakt niet uit welke richting de karakters worden opgeschreven en om het je wat gemakkelijker te maken, heb ik de betekenis van elk individueel karakter tussen haakjes gezet. Probeer het gezegde eens te vertalen. Hieronder staan de betekenissen van elk individueel karakter:

知 **zhī** (djh) ('weten')

者 **zhě** (djhuh) (possessief lidwoord als in 'degene die')

不 **bù** (boe) (negatief voorvoegsel, zoals ‘non-’, ‘niet-’ of ‘a-’)

言 **yán** (jan) (klassiek Chinees woord dat ‘spreken’ betekent)

Oké, hier staat het gezegde in drie verschillende schrijfrichtingen geschreven. Probeer eens of je erachter kunt komen wat het betekent tegen de tijd dat je bij de schrijfrichting van boven naar beneden bent.

Links naar rechts: 知者不言, 言者不知 **zhī zhě bù yán**

Rechts naar links: 知不者言, 言不者知 **yán zhě bù zhī**

Boven naar beneden:

知	zhī
者	zhě
不	bù
言,	yán
言	yán
者	zhě
不	bù
知.	zhī

Geef je het al op? Het betekent: ‘Zij die weten, spreken niet, en zij die spreken, weten niet.’ Het is een gezegde uit de 6e eeuw van de taoïstische filosoof Laozi 老子. Dat is nog eens wijsheid.

Tegenwoordig is de westerse schrijfrichting van links naar rechts de norm en in 1955 bepaalde de Volksrepubliek China dat die schrijfrichting ook voor Chinese karakters aangehouden moest worden. Sinds 2004 geldt dat ook in Taiwan voor officiële documenten.

Het Chinees kan geschreven worden van rechts naar links, links naar rechts of van boven naar beneden. Bijna elke schrijfrichting mag, behalve diagonaal, want daar maak je iemand alleen maar duizelig mee.

De hervorming van de Chinese taal

In 1949 namen de communisten China over, maar met een percentage van 85 procent ongeletterde mensen, moesten er drastische veranderingen plaatsvinden om ervoor te zorgen dat het land zich kon ontwikkelen. Dit was nog lang voor de huidige snelheid in China waarop modernisering en economische groei plaatsvindt. De Chinese Communistische Partij (CCP) had in 1949 vooral de drang om een nieuwe politieke orde tot stand te brengen en om een revolutionaire transformatie van de traditionele Chinese waarden en sociale structuur teweeg te brengen. Als gevolg bestond het onderwijs uit drie essentiële elementen: de ontwikkeling van praktische vaardigheden, de promotie van ideologische studies en de vernietiging van ongeletterdheid.

De eerste stap van deze hervorming was om de Chinese karakters te vereenvoudigen. De hoeveelheid karakters werd verminderd en de manier waarop de vormen geschreven werden, werd versimpeld. In 1955 werd een nieuw standaard woordenboek uitgebracht, waarbij 1000 karakters achterwege werden gelaten. Het jaar daarop verscheen er een lijst met 355 vereenvoudigde karakters. In 1964 waren er van de 8000 meest gebruikte karakters 2000 vereenvoudigd. Toen een

westerse interpunctie en een horizontale schrijfrichting in plaats van een verticale de norm werden, konden vreemde woorden en uitdrukkingen makkelijk worden overgenomen en zou het niet lang meer duren voordat Pinyin werd bedacht.

De vereenvoudiging van Chinese karakters heeft bijgedragen aan de modernisering van China. Het percentage van het aantal geletterde mensen is gestegen van 20 procent naar tussen de 80 procent en 90 procent, iets wat een geweldig resultaat is in korte tijd.

Het Pinyin-systeem verving officieel voorgaande romanisatiesystemen en ook al is het systeem nu de norm in China, er is geen sprake van dat de Chinese karakters in de toekomst volledig worden opgegeven.

Traditionele versus vereenvoudigde karakters

Of je nou op vakantie gaat naar Taiwan of op zakenreis naar de Volksrepubliek China, je zult het verschil moeten weten tussen **fántǐ zì** 繁体字 (fan-tie dz) ('traditionele karakters') en **jiǎntǐ zì** 简体字 (djèn-tie dz) (vereenvoudigde karakters). Vooral als je van plan bent om visitekaartjes uit te delen.

jiǎntǐ zì zijn niet veel veranderd sinds **kǎi shū** 楷书 (kaj sjhoe) (standaard schrift) voor het eerst werd bedacht rond 200 n.Chr. (hierover en over andere soorten schriften lees je meer in hoofdstuk 3). Traditionele karakters worden in Taiwan, Hongkong, Macau en vele overzeese Chinese gemeenschappen nog steeds gebruikt. Op school leren studenten deze karakters al op vroege leeftijd.

TABEL 1.1 Traditionele en vereenvoudigde Chinese karakters

Traditioneel karakter (# aantal penseelstreken)	Vereenvoudigd karakter (# aantal penseelstreken)	Romanisatie en uitspraak	Betekenis
見 (7 streken)	见 (4 streken)	jiàn (jyan)	'zien'
車 (6 streken)	车 (4 streken)	chē (chuh)	'voertuig'
聲 (17 streken)	声 (7 streken)	shēng (shuhng)	'geluid'
國 (11 streken)	国 (8 streken)	guó (gwaw)	'land'
較 (13 streken)	较 (10 streken)	jiào (jyaow)	'betrekkelijk'

Jǎntǐ zì worden alleen gebruikt in de Volksrepubliek China, Singapore en Maleisië. Toen de Volksrepubliek China in 1949 werd uitgeroepen, lag het percentage van ongeletterde mensen rond de 85 procent. Dit kwam met name omdat het tijdrovend en ingewikkeld was om Chinees te leren en de meerderheid van de bevolking dagenlang in de landbouw werkte.

De nieuwe communistische regering besloot het schrijfproces te versimpelen door het aantal penseelstreken om een specifiek karakter te maken, te verminderen, maar dit werd niet bij alle karakters gedaan. In tabel 1.1 kun je een aantal voorbeelden zien van traditionele karakters die zijn vereenvoudigd.

In dit boek staan de vereenvoudigde karakters weergegeven in plaats van de traditionele, omdat die door de meerderheid worden gebruikt en het Chinese schrift omvatten dat je moet kennen als je naar het vasteland van China gaat.

De versimpeling van het Chinese schrift gaat gepaard met allerlei politieke ondertonen, dus als je van plan bent om op zakenreis te gaan naar Taiwan bijvoorbeeld, zorg er dan voor dat er op je visitekaartje en ander materiaal traditionele Chinese karakters staan. Bewaar de vereenvoudigde karakters voor je volgende trip naar de Volksrepubliek China, Singapore of Maleisië.

In 1956 begon het proces om de Chinese geschreven taal te hervormen door de communisten toen de *National Commission for the Reform of Writing* een lijst publiceerde met 1700 vereenvoudigde karakters. In 1964 publiceerde hetzelfde comité een uitgebreidere lijst met 2200 vereenvoudigde karakters.

Onder het proces om de karakters te vereenvoudigen, viel ook de regel om het aantal penseelstreken van ingewikkelde karakters te verminderen, waardoor er een heleboel woorden vervangen werden met het homofoon ervan en overtollige varianten achterwege werden gelaten (bepaalde karakters hadden verschillende vormen).

Ook al is het schrift makkelijker geworden en zijn de karakters vereenvoudigd, de pracht van de traditionele karakters is voor eeuwig verloren gegaan. (Sommigen van ons rouwen hier nog steeds om, ook al moet ik toegeven dat de vereenvoudigde karakters sneller en simpeler te schrijven zijn. Niet alle kalligrafen zullen het echter met mij eens zijn.)

Wil je Chinees leren schrijven?

Begin je al in paniek te raken nu je wat meer weet over de geschiedenis en de complexiteit van het geschreven Chinees? Misschien vraag je je wel af waarom iemand het in zijn hoofd haalt om een van de moeilijkste (als het niet al de moeilijkste is) schrijfsystemen in de wereld te leren. Wil je Mandarijns leren spreken? Oké, zo gek is dat niet. Tegenwoordig spreekt iedereen die taal, gezien de economische groei en eindeloze mogelijkheden wat betreft zakendoen in China. Maar daarvoor hebben we *Chinees voor Dummies* en *Chinees voor Dummies (pocketeditie)*. Met die twee boeken vind je je weg tot de voordeur van je vrienden, burens en zakenpartners, zodat je met ze een gesprek kunt voeren of kunt onderhandelen. (Voor de echt serieuze gesprekken moet je nog steeds een tolkinhuren, maar je kunt het gesprek tenminste volgen.)

Als je echt een sprong in het diepe wilt wagen en meer wilt weten over de pracht van de Chinese geschiedenis, cultuur en zelfs over het eeuwenoude beeld dat China heeft van de wereld, dan zul je toch echt je aandacht moeten leggen op de geschreven taal. Neem bijvoorbeeld het karakter voor 'vrede': 和. Het karakter is opgebouwd uit een mond (口) met een graankorrel (禾). Bedenk je nu eens dat eeuwenlang de bevolking van het Middenrijk is geteisterd door hongersnoden en dat na bijna elke hongersnood er een opstand was vanuit de uitgehongerde mensenmassa's tegen de heerser. De link tussen een mond vol eten (graan) en een vredig koninkrijk hebben de heersers door de eeuwen heen wel begrepen. Kijk maar naar het karakter, dan zie je pas het grote geheel.

Dit werkt ook andersom voor het Nederlands. Met de Chinese karakters kun je de betekenis van bijna elk woord achterhalen. Wat was bijvoorbeeld nou de 'bubonenpest' in de middeleeuwen en hoe verspreidde het zich? Zoek maar 'bubonenpest' op in een Chinees woordenboek en dan zul je de karakters voor 'rat' (鼠) en ziekte (疫) tegenkomen. De ziekte is van ratten overgesprongen op mensen... Tada! Is het geen briljante taal?

Je leert pas echt Chinese mensen kennen door met ze in het Mandarijns te praten. Maar kijk eens goed naar het Chinese schrift en je neemt ook een kijkje in hun ziel. Klinkt dat eng? Ja. Schrikt het je af? Misschien wel. Maak je geen zorgen, mijn vriend. Met dit boek kom je een heel eind.

Strategieën om het Chinese schrift te leren

Een van de doelen die ik met dit boek voor ogen had, was om een aantal veelvoorkomende strategieën te introduceren om het Chinese schrift te leren. Daarnaast bevat het boek genoeg mogelijkheden om te oefenen. Alle karakters in dit boek zijn onderverdeeld in 'grafische componenten'. Dit heb ik gedaan om te laten zien dat een van de meest effectieve manieren om de Chinese karakters te onthouden, is om de combinatie van de componenten te leren.

Ook al zijn er duizenden karakters, het aantal componenten waar ze uit bestaan, zijn toch beperkt. Neem nou bijvoorbeeld het karakter **nín** 您 ('u'). Dit karakter heeft drie basis componenten, die of bovenaan, onderin of in dit geval aan de linkerkant van het karakter voorkomen: 亻, 尔 en 心. Het is veel makkelijker om deze drie componenten te onthouden dan 11 individuele penseelstreken waar het karakter uiteindelijk mee wordt gemaakt, en dan moet je de penseelstreken ook nog kennen. Met dit boek leer je de componenten. Het is jouw taak om ze te bestuderen en om ermee te oefenen. Zo moeilijk is dat niet, toch?

Dus hoe kom je precies van punt a naar punt b en krijg je de Chinese karakters onder de knie? Volg deze simpele regels.

Doelen stellen

Voordat je aan de slag kunt gaan met de karakters, moet je eerst nog de juiste mindset krijgen. Hieronder staan een aantal specifieke suggesties voor gegarandeerd succes nog voordat je je pen (of kwast) op papier hebt gezet:

- » Maak elke dag 10 tot 15 minuten vrij om de karakters te oefenen.
- » Bepaal hoeveel karakters je geleerd wilt hebben aan het einde van de week, maand of dag.
- » Schrijf in je agenda de tijd op die je hebt vrijgemaakt om te oefenen.
- » Zie deze routine als een echte verplichting en houd je eraan.
- » Luister naar je gevoel. Als je van plan was om alle 100 karakters uit je hoofd geleerd te hebben aan het einde van de dag, maar je 's middags nog niet eens bij karakter nummer 5 bent aangekomen, dan is dit waarschijnlijk een onrealistisch doel.
- » Probeer minimaal 5 karakters per week te doen (1 per werkdag).
- » Geef jezelf aan het einde van de week een schouderklopje, alleen al omdat je een doel hebt gesteld en die hebt behaald (of bijna).

Oefenen en herhalen

Een van de beste manieren om het Chinese schrift te leren, is ook een van de simpelste die voor elke buitenlandse taal geldt: oefenen, oefenen, oefenen. Hieronder staan een paar voorstellen op een rijtje die makkelijk te doen zijn. Je hoeft je er alleen maar aan te houden.

- » Schrijf elk nieuw karakter 5 keer op.
- » Schrijf elk nieuw radicaal 5 keer op.
- » Maak steekkaarten voor elk karakter terwijl je ze leert.
- » Schrijf het daadwerkelijke karakter op één kant van de kaart en het Pinyin met de intonatie en de Nederlandse vertaling op de andere kant.

-
- » Bewaar de kaarten in je notitieboekje of in je tas, zodat je de kaarten snel tevoorschijn kunt toveren en je tijd goed kunt besteden als je in de wachtkamer zit in de huisartsenpraktijk of terwijl je in de rij staat in de bank.

Ontwaak je innerlijke karakterfluisteraar

Kun je je nog herinneren hoe je hand-oogcoördinatie werkt? Nou, tijdens je studie van de Chinese karakters, komt er nog een schepje bovenop. Namelijk: oog-brein-handcoördinatie. Als je naar een karakter kijkt, lijkt het eerst misschien ondoorgroendelijk. Wat je ziet moet zo in je brein worden opgenomen en dan weer magisch op papier komen door je eigen hand. Hieronder staan een aantal manieren om dat voor elkaar te krijgen:

- » Bestudeer het deel van het karakter waar je de uitspraak uit kunt halen en zeg het dan zachtjes hardop voor jezelf.
- » Stop de steekkaarten bij elkaar van de karakters die op elkaar lijken. Zeg vervolgens elke hardop en raad het kenmerk dat de karakters met elkaar gemeen hebben in hun schrijfwijze en dat hetzelfde geluid creëert.
- » Neem bijvoorbeeld de karakters voor 'paard', 'moeder' en 'berispen', die als volgt zijn geschreven: 马, 妈 en 骂. Als je de karakters hardop uitspreekt, zul je je realiseren dat ze allemaal als 'ma' uitgesproken worden, maar dat ze elk een andere intonatie hebben.
- » Als je goed kijkt, zie je dat het karakter voor 'paard' in alle drie de karakters voorkomt. Het enige verschil is dat twee van de karakters een aantal extra penseelstreken hebben dan het karakter voor 'paard'. Het karakter voor 'moeder' heeft een paar extra penseelstreken die 'vrouwelijk' betekenen. Het karakter voor 'berispen' heeft twee monden boven het karakter voor 'paard' (perfect om tegen iemand te schreeuwen toch?). Dit klinkt ingewikkeld, maar hoe langer je ze bestudeert, hoe meer je ziet en hoe meer je ziet, hoe meer je begrijpt. Snap je?
- » Spreek elk karakter met een luide of zachte stem uit terwijl je ze opschrijft.
- » Praat tegen het karakter zoals het tegen jou praat (sorry, ik laat me meeslepen).

Creatieve visualisatie

Kijk goed naar een steekkaart met een karakter erop. Het maakt niet uit welk karakter het is. Kijk nu naar de achterkant van de kaart om te zien wat het betekent. Kijk opnieuw naar het karakter en probeer de link te leggen tussen de betekenis van het karakter en hoe het karakter er daadwerkelijk uitziet. Als het karakter 'paard' betekent, dan kun je je bijvoorbeeld een paard voorstellen dat galoppeert. Doe dit met elk karakter dat je wilt leren.

Gefeliciteerd! Je hebt zojuist de eerste stap gezet in je studie van het Chinese schrift! Hoe voelt dat?

- hǎo** 好 (hgauw) ('goed')
- bù hǎo** 不好 (boe hgauw) ('slecht' Letterlijk: 'niet goed')

Kijk, hier zijn al de eerste twee karakters voor op je steekkaarten.